

De Salamander, nieuwsbrief uitgegeven door het Biodiversiteitsteam Goirle – Riel

Drie gemeenteraden steun gevraagd voor samenwerking van Biodiversiteitsteams

Unieke conferentie van drie gemeenten committeert zich aan basiskwaliteit voor natuur

Wethouders, ambtenaren en burgerinitiatiefnemers biodiversiteit staan samen voor basiskwaliteit voor natuur

Drie gemeenten kwamen in de raadszaal van Goirle op de laatste middag van oktober bij elkaar over biodiversiteit: Oisterwijk, Hilvarenbeek en Goirle. Gilze-Rijen schoof spontaan aan. Wethouders, ambtenaren en leden van Biodiversiteitsteams luisterden naar een presentatie over vogels en biodiversiteit, waarna ze zich over werkgroepen verdeelden. De middag eindigde met diverse afspraken en initiatieven, waaronder een krachtige motie, ingebracht in de drie gemeenteraden. Biodiversiteit staat voor een fors en aaneengesloten gebied in één klap hoog op de agenda.

Vogels als graadmeter

Vogels zijn een graadmeter voor natuur en biodiversiteit, legde Jip Louwe Kooijmans van Vogelbescherming Nederland zijn gehoor uit. Jip onderscheidde (1) het abiothisch milieu, zoals de bodem, (2) de landinrichting en (3) beheer en gebruik van het landschap. Samen bepalen ze de basiskwaliteit voor natuur. Die is inmiddels zodanig teruggelopen dat ook vogelsoorten bedreigd zijn die geen bijzondere eisen stellen. Beter met de vrije natuur omgaan is niet meer genoeg: ook de natuur in de bebouwde kom en het groenbeheer zijn kritische factoren geworden. Het telt wat iedere burger doet, zelfs in kleine tuinen.

In dit nummer

1. Conferentie 3 gemeenten
3. Levend hekwerk Hoge Wal.
4. Warandelezing 2019.
4. Debat over voedsel & natuur
5. Uilenjaar
6. Het Schrijverke, de natuur in boeken
7. Dood gevonden dieren
8. Stikstof probleem.
9. Colofon.

Vervolg Conferentie drie gemeenten

In werkgroepen werd in de driedeling van Jip doorgepraat. Prikkelraad moet plaatsmaken voor hagen, meende de werkgroep 'Landschap en natuur buiten de kom'. Op eigen, ook verpachte grond kan de gemeente groene keuzen maken. Meer educatie en voorlichting is nodig (Hilvarenbeek deelde bomen uit op school!) en waarom niet een model kringloopboerderij? Aan de keukentafel moet gepraat met de boer: die is cruciaal voor waterbeheer, bermbeleid, teeltkeuzen, afbouw van gifgebruik.

De natuur is je vriend

De werkgroep 'Natuur in de bebouwde kom' pleitte voor 'omdenken': natuur is niet een vijand om te overheersen maar 'je beste vriend'; natuur staat voor kwaliteit van leven. Belangen van ecologie moeten in ontwerpprocessen direct worden meegenomen: de stem van de natuur moet gehoord. Succesverhalen zijn nodig, en enthousiaste B-teams, en bestuurlijke lef. Burgers willen meer dan wij beseffen, werd hoopvol opgeschreven.

Veel ging over de drie tafels. De werkgroep 'Groenbeheer' besprak de eikenprocessierups 'als kapstok': welke aanpak is zinvol en te bekostigen op korte en langere termijn, hoe om te gaan met 'de vraag uit de maatschappij' en: moet je verder ingrijpen in het ecosysteem, waar de mens het probleem al heeft veroorzaakt. De werkgroep nodigde later bij monde van wethouder Ted van de Loo (Hilvarenbeek) de andere gemeenten uit, zich samen verder te buigen over de eikenprocessierups.

Basiskwaliteit natuur voor de regio

Terug in de raadszaal bleek één wethouder in een lastig ruimteprobleem een eye-opener te hebben opgedaan en het groene licht te hebben gezien. Een andere bestuurder zag nu scherp het belang van de bodem en 'wat we daarmee de afgelopen decennia hebben gedaan.' Communicatie is cruciaal; klagende burgers over bomen bijvoorbeeld moeten we, werd gezegd, blijven uitleggen waar bomen goed voor zijn (biodiversiteit; opname van CO2 en fijnstof) en dat niemand hun schaduw wil missen. Een wethouder heeft moed nodig en kan, zei een bestuurder, van het onafhankelijke lokale B-team nog meer de rol gebruiken en de deskundigheid, zoveel groter dan een gemeente zelf in huis kan hebben.

Afspraken volgden en uitnodigingen, bijvoorbeeld van Joop van Hezik (als wethouder ooit oprichter van B-team Oisterwijk) voor de voorbereiding van de Landschapstriënnale in 2020 in Van Gogh Nationaal Park. Het was alles gemeentelijke samenwerking wat de klok sloeg. Tenslotte stelde wethouder Peter Smit (Oisterwijk) een gelijkkluidende motie voor voor de drie gemeenteraden. Die motie verwijst naar deze conferentie en wil de 'basiskwaliteit natuur' tot uitgangspunt maken van een regionaal biodiversiteitsbeleid, bij het ontwikkelen van dat beleid de B-teams betrekken en de onderlinge samenwerking van de B-teams faciliteren. Wat een verschil een middag kan maken: tien jaar na het oprichten van de B-teams staat biodiversiteit in drie gemeenten hoog op de agenda!

Anjo Roorda, Biodiversiteitsteam Goirle-Riel

Levend hekwerk aan de Hoge Wal

Het is al zeven jaar geleden dat we bij de flat aan de Oostplas een haag hebben aangeplant. Zo'n 70 meter aan meidoorn, hulst, appel, Spaanse aak, haagbeuk, linde, hazelaar, iep en kamperfoelie. En nu was hij groot genoeg om de bijl er in te zetten, uiteraard met de beste bedoelingen.

Op een paar zaterdagmiddagen hebben Jan, Jan, Victor, Rob en Bart er een vlechtheg van gemaakt. Eén voor één zijn de planten onderaan ingehakt, omgebogen en samengevlochten. De heg wordt verder in vorm gehouden met paaltjes ertussen en wilgentakken er bovenop. Heerlijk veldwerk!

De vlechtheg werd al sinds de Romeinse tijd gebruikt om vee te keren, ook in ons land. Begin vorige eeuw verscheen echter het prikkeldraad als snel alternatief voor de stekels van meidoorn, sleedoorn en hondsroos. Veel vlechtheggen zijn ook verdwenen als gevolg van ruilverkaveling. De laatste jaren is er gelukkig sprake van herwaardering van vlechtheggen. Ook het ambacht van heggenvlechten staat in de belangstelling, er worden zelfs kampioenschappen georganiseerd!

Nu valt er aan de Hoge Wal niet veel vee te keren natuurlijk, maar vlechtheggen zijn ook erg gunstig voor de biodiversiteit. Ze bieden namelijk voedsel en beschutting voor vogels en andere dieren. Tijdens de werkzaamheden zagen we vaak genoeg heggemussen en roodborstjes in- en uitvliegen. We kijken dan ook uit naar het voorjaar, als de heg zichtbaar tot leven komt! Meer weten over vlechtheggen? Kijk dan eens op de website van [Heg & Landschap](#)

Bart de Vries

**Wij wensen
iedereen een
gelukkig en
gezond 2020!**

'Biodiversiteit heeft ons nodig en wij hebben biodiversiteit nodig'

Voor de Warandelezing 2019 was de directeur van een beroemd museum gevraagd: Koos Biesmeijer van Naturalis in Leiden. Zijn coreferent, gedeputeerde Rik Grashoff, kreeg van de volle zaal de lastiger vragen. De jaarlijkse Warandelezing bevordert gesprekken over duurzaamheid in Noord-Brabant en wordt georganiseerd door de Brabantse Milieufederatie en enkele fora van de Tilburgse universiteit.

Nederland één groot industrieel landschap

Volgens Koos Biesmeijer, ecooloog en wetenschappelijk directeur van Naturalis Biodiversity Center, is vooral landgebruik oorzaak van het verdwijnen van soorten: wereldwijd zijn 1 miljoen soorten planten en dieren bedreigd. De 42.000 Nederlandse soorten (de helft daarvan insectensoorten) lijden het meest onder (het ruimtebeslag van) de landbouw. 75% van het aantal insecten is al verdwenen; 84% van de vlinders in de afgelopen honderd jaar. Insecten zijn onmisbaar in het ecosysteem, maar Nederland is, zegt Koos, één groot industrieel landschap geworden. Biodiversiteit heeft een enorm economisch belang: de 'systeemdiensten en -goederen' van de natuur zijn meer dan twee keer zo groot als het hele Bruto Nationaal Produkt (Koos is ook hoogleraar 'Natuurlijk Kapitaal').

Niet polderen, wel samenwerken

'Biodiversiteit heeft ons nodig en wij hebben biodiversiteit nodig.' Volgens Koos kunnen we van de natuur leren dat diversiteit weerbaar en veerkrachtig maakt: soorten kunnen functies van elkaar overnemen. En we leren van de natuur dat samenwerking loont: veel soorten staan elkaar naar het leven maar benutten elkaar ook. Hij vertelde enthousiast over samenwerking met Heineken, dat op alle fronten verduurzaamt. Het Deltaplan Biodiversiteitsherstel vraagt om gebiedsgerichte samenwerking. Van polderen houdt Koos niet. Hoe doet de provincie dat..? Daar zijn pas twee gedeputeerden vertrokken in de stikstofcrisis. Succes Rik, projecteerde Koos, maar daarna: Succes samen. Koos gelooft in samenwerking.

Barre werkelijkheid

Gedeputeerde Rik Grashoff meldde successen en succesjes maar zei ook: het overgrote deel van het bos is er slecht aan toe. De 'barre werkelijkheid' is dat de lijst van 1150 bedreigde soorten in Brabant groeit. Zijn prioriteiten zijn stikstof en verdroging, op zandgronden dodelijk voor de natuur. Hij rept ook van terugdringen van gewasbeschermingsmiddelen ('sluipmoordenaars voor de drinkwatervoorziening'), bosherstel en bodembeleid. Koos stemde desgevraagd in met Riks prioriteiten. Rik wil 'wat ruiger' zijn in herstel van het landschap, dat hij kleinschaliger wil zien.

Heeft Bas Haring gelijk dat we wel wat soorten kunnen missen? vroeg de zaal. We hebben niet veel soorten meer te verliezen, antwoordde Koos. Wij kunnen het nog betalen, zei hij; elders op de wereld lijden mensen echt onder de gevolgen van teruglopende soortenrijkdom. De cynicus die bij bedrijven alleen geldzucht ziet kreeg Koos niet aan zijn zijde: hij ondervindt slechts bezorgdheid en betrokkenheid.

Massale bomenkap in Hilvarenbeek

Mieke Hendriks van B-team Hilvarenbeek vroeg Rik naar zijn VVD-collega: rijdt die hem niet in de wielen met de kap van 185 bomen voor de verbreding van de N395? Rik was voorzichtig: soms kan het niet anders of valt een afweging zo uit. Maar hij zal zijn collega erop aanspreken. Vragen we boeren wat zij nodig hebben? Zeker, zei Rik ferm, maar zonder omvorming van de sector gaat het niet. Hij ziet veel 'padafhankelijkheid': het is moeilijk gedrag om te buigen. Van Femke Dingemans van de BMF kregen Koos en Rik een insectenhotel mee.

Uilenjaar met ups en downs

De uilenwerkgroep Uylenspieghel van het B-team Goirle en Riel ondersteunt de kerk- en steenuil. Voor deze uilensoorten is een landelijk beschermingsprogramma opgezet wat wordt gedragen door Brabants Landschap.

In de afgelopen maand is de werkgroep wederom actief geweest met het uitmesten van nestkasten. Wat kunnen de uiltjes er een troep van maken. Terwijl de uilen zelf niet zo kieskeurig zijn in hun nestkast, komt het regelmatig voor dat we 1 tot wel 3 vuilniszakken vol troep uit zo'n kast halen. Soms zijn kauwen de uil voor geweest en zijn er bergen vol takken naar binnen gesleept. Door het jaar heen kijken we of er kasten gerepareerd moeten worden, verhangen naar een andere plek of ter uitbreiding nieuwe kasten geplaatst moeten worden. Met zo'n 44 nestkasten in Goirle en Riel is er altijd werk. Graag willen we de kasten schoon hebben voor het nieuwe broedseizoen. Dat begint voor de kerkuilen in februari en voor de steenuil wat later.

En dan de resultaten van dit jaar. De kerkuilenouders brachten samen **25 jonge kerkuiltjes** (pullen) groot, 15 pullen in Goirle en 10 in Riel. Wetende dat er in 2018 slechts 8 kerkuiltjes geboren werden, betekent dit een gigantische toename!

De steenuilenouders deden het alleen goed in Goirle met 22 pullen, vorig jaar 5! Ook een forse toename hier. In Riel waren er dit jaar helaas geen broedende steenuiltjes. De kasten bleven onbewoond. 2018 was ook al slecht met maar 5 jonge steenuiltjes. Het lijkt er helaas op dat het grootste gedeelte van de populatie hier verdwenen is. De reden? Wij vermoeden dat de rattenplaag in Riel daar debet aan is. Dat wil zeggen: niet de ratten zelf, maar de (illegale) bestrijding van de ratten met gif. Dat gif wordt ook gegeten door muizen en de rest laat zich raden. Ook de bestrijding van de buxusmot in het algemeen doet vermoeden dat gif in de voedselketen is gekomen, dat via rupsen en kevers bij de steenuiltjes terecht komt.

Natuurlijk is een plaag erg vervelend, maar blijf kritisch in de bestrijding! Er zijn voldoende milieuvriendelijke middelen op de markt. Hiermee worden niet alleen uilen, maar ook roofvogels en mezen gespaard voor een vreselijke dood. Je zou haast zeggen: wie wil dit nu niet?

Al met al zijn we met in **totaal 47 geboortes** enorm tevreden. Deze toename komt onder meer voort uit een fantastisch muizenjaar. Door de milde winter van vorig jaar was er voldoende voedsel voorradig.

En dan hebben we voor de lezer nog een mooi uilenverhaaltje. "De vogels kwamen bijeen om een koning te kiezen. De arend vloog het hoogst. Maar het winterkoninkje had zich stiekem in diens veren verstopt en vloog nog net iets hoger. Terug aan de grond waren de andere vogels verontwaardigd om die list en wilden hem te lijf gaan, maar het winterkoninkje schoot in een mollengang. De uil werd aangewezen als cipier om er ook 's nachts op te letten dat hij niet zou ontsnappen. Maar tegen de ochtend sukkelde de uil in slaap, waarna het winterkoninkje kon ontsnappen. De andere vogels wilden de domme uil bestraffen. Deze ging er snel vandoor om zich nooit meer bij daglicht te laten zien." *bron Brabants Landschap.

Met een welgemeende oproep om vooral bewust en terughoudend om te gaan met gif, ziet de uilenwerkgroep uit naar een nieuw broedseizoen van onze uiltjes.

Uilenwerkgroep Uylenspieghel Goirle-Riel,
email uylenspieghel@ziggo.nl.

*Steenuiltje in kast,
30 dagen oude*

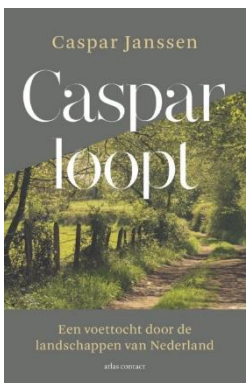
Het Schrijverke – de natuur in boeken door Bart de Vries samengesteld.

Geen weer om te wandelen? Geniet dan lekker binnen van de natuur met een mooi boek! Ter inspiratie doen wij hier een greep uit de titels die het afgelopen jaar zijn verschenen. Loop een rondje Nederland, vlieg over Europa, filosoofeer als dierenvriend, maak plannen voor je tuin, of droom weg met een versje. Klik op een titel voor meer informatie op de site van de uitgever.

Jozef Keulartz – Dieren in ons midden : Samenleven met dieren in het tijdperk van de mens

Milieufilosoof Keulartz stelt de vraag hoe we in Nederland ruimte houden voor wilde dieren als zoals de wolf om biodiversiteitsverlies te stoppen. Hij legt de mechanismen bloot van de strijd voor dieren die een strijd tussen mensen blijkt te zijn.

Caspar Janssen – Caspar loopt : een voettocht door de landschappen van Nederland

Schrijver en journalist Caspar Janssen neemt je mee op zijn voettocht van anderhalf jaar door de Nederlandse landschappen. Hij loopt niet alleen over de gebaande paden door mooie natuurgebieden, maar ook door de stad, langs industrieterreinen en over de afsluitdijk. Hij ziet van alles, van ogentroost tot parnassia, en van steenmarter tot ijsvogel; allemaal feestjes voor het oog. Maar hij ziet ook veel niet, of niet meer, en dat heeft alles te maken met het veranderende landschap. Levenloze polders met raaigras, kunstmest, bestrijdingsmiddelen, megastallen, en logistieke dozen langs drukke verkeerswegen. Deze 'landschapspijn' stemt hem somber, maar hij put hoop uit de mensen die de moed hebben om het roer om te gooien en met de natuur mee te gaan werken. Neem de bloembollenkweker in Sint Maartensbrug die overstapte op biologische en natuur inclusieve teelt ook al verklaarden zijn collega's hem voor gek: 'Hij schuift de bovenlaag van de grond weg en pakt een tulpenbolletje uit het zand. Her en der kruipen kevertjes en torretjes weg. 'Voel je hoe zacht dit zand is? Zo hoort het.' Het prettig leesbare verslag van zijn voettocht sluit hij af met een verhelderend essay over de ingewikkelde materie van landbouw en natuurbeheer. In september hadden we al een zeer levendige informatieavond 'Voedselproductie met behoud van de natuur', en ook vandaag de dag is deze problematiek volop in het nieuws. Dit boek biedt een mooie gelegenheid om je er verder in te verdiepen.

Ik wou dat ik een vogel was : Een natuurgedicht voor elke dag van het jaar

Voor jong en oud: een rijk geïllustreerde verzameling van 366 natuurgedichten van – onder vele anderen– Imme Dros, Judith Herzberg, Jaap Robben en Bart Moeyaert.

Albert Vliegthart – Een tuin voor bijen & vlinders : 101 tips om nuttige insecten te helpen

Ecoloog Vliegthart van De Vlinderstichting inspireert en informeert over goede plantcombinaties en eenvoudige maatregelen om het vlinders, bijen en andere insecten naar de zin te maken.

Laurence Rose – Het lange voorjaar : met de vogeltrek mee door Europa

De Engelse bioloog Rose volgt de Britse zomer- en wintergasten zoals ooievaars, zwaluwen, arenden en wilde zwanen van Noord-Afrika tot Scandinavië.

Aandacht voor doodgevonden dieren

Heb je een dode vogel of ander wild dier gevonden? Geef deze dan door via het [online meldpunt](#). Zo krijgen we meer inzicht in wanneer wilde dieren sterven, waar en waaraan. [Vondst melden](#) »

Waarom?

Het verzamelen van meldingen van dode wilde dieren geeft een indruk van de 'normale' patronen van sterfte. In welke periode van het jaar leggen vogels het loodje? Zijn er verschillen tussen de soorten?

Wat zijn de doodsoorzaken? Dit zorgt ervoor dat we tijdig opvallende sterfte kunnen signaleren. Een plotselinge verhoogde sterfte kan een aanwijzing zijn dat er iets aan de hand is.

Wat doe ik met een dood dier?

Het hangt af van de staat van het kadaver of onderzoek mogelijk is.

Dieren die al langer dan circa 1-2 dagen dood zijn, komen niet in aanmerking voor onderzoek. Als het kadaver nog in goede staat is, zullen wij of de onderzoekers na je melding zo spoedig mogelijk contact met je opnemen. Meer informatie over het melden van kadavers voor onderzoek vind je op de sites van [het DWHC](#) en [RAVON](#).

Dode dieren in je tuin kun je het beste begraven of bij het afval doen. Tenzij je vermoedt dat het dier door een ziekte is overleden. Raak het dan niet aan en geef op het formulier aan dat het dier is gestorven aan een ziekte. Wij of de onderzoekers (afhankelijk van de keuzes bij het invoeren) nemen contact met je op.

In alle gevallen stellen wij je melding op prijs. Deze nemen we op in onze database. Iedere melding draagt bij aan onze kennis over sterfte.

[Bekijk het stappenplan \(pdf\) »](#)

Stikstofprobleem na 38 jaar hoog op de agenda

De Brabantse Milieufederatie (BMF) had een flink gezelschap en twee prominente sprekers uitgenodigd in het Interpolisgebouw in Tilburg om de koers te bespreken voor 'de stikstofcrisis'. Stikstof is een hot issue sinds de Raad van State een aantal besluiten vernietigde van de provincie Noord-Brabant, genomen op basis van het ontoereikende Programma Aanpak Stikstof ('PAS') van de rijksoverheid. Daarna moest landelijk een reeks van projecten worden stilgelegd omdat ze de stikstofniveaus verhogen. De discussie gaat nu onder meer over halvering van de veestapel. Anders dan bij het debat van het B-team in Goirle over voedselproductie waren er in Tilburg geen tegengeluiden van boeren.

Natuur zucht onder stikstof

De actieve achterban kon zich vinden in het Brabants Actieplan Stikstof van de BMF ('Van een problematische aanpak naar een progressieve aanpak!'). Kern is dat de stikstofemissies voor 2030 worden teruggebracht tot wat de natuur kan verwerken: de kritische depositiewaarde. Stikstof is, schrijft de BMF, de belangrijkste oorzaak van een schrikbarende achteruitgang in Brabant sinds 1995 van broedvogels en dagvlinders (30 procent) en op de heide van dagvlinders en reptielen (80 procent!). 'Er is nog een kans op herstel, als we nu in actie komen,' stelt de BMF, die de provincie uitdaagt om 'ambitie te tonen'.

'De natuur zucht al 40 jaar onder stikstof.' Rijk en provincies moeten serieus investeren in natuurinclusieve kringlooplandbouw en grootschalig natuurherstel. De BMF sluit gedwongen maatregelen niet uit bij de aanpak van de grootste bron van de stikstofproblematiek: de intensieve veeteelt. Als boeren stoppen moeten varkensrechten opgekocht, zodat die varkens niet bij andere boeren in megastallen terugkomen. De transitie naar een 'natuurinclusieve grondgebonden landbouw' moet versneld en de ervaring moet ingezet van de voorlopers van biologische en natuurinclusieve landbouw.

Stikstofemissies gaan door

Femke Dingemans van de BMF introduceerde de sprekers: Ton van Hoof van Het Groene Schild en Wim van Opbergen van Werkgroep Behoud de Peel, die de zaak succesvol bepleitte voor de Raad van State en die in het PAS de A miste: de aanpak. Hij ziet pas na 38 jaar inspanning iets veranderen maar intussen is veel stikstof opgebouwd. Ton las in het PAS over plagen, maaien en begrazen: geen aanpak bij de bron. Ook over het rapport van de commissie Remkes ('Niet alles kan') zijn zij kritisch: het gaat alleen over de korte termijn. Wachtend op nadere adviezen gaan de emissies door. Substantiële emissiereductie per regio is nodig. Het plaatje van Europa met een dikke deken ammoniak juist boven Brabant maakte indruk. In de discussie werd gepleit voor generieke maatregelen: niet alleen bij Natura 2000 gebieden, want stikstof kan ver van de bron neerslaan. De veestapel moet sterk teruggebracht en een duurzame kringlooeconomie is nodig. Langzamer rijden op autowegen? Zeker, ook al maakt dat qua stikstof nauwelijks uit, daar zijn andere dringende redenen voor. En het helpt bij bewustwording, merkte iemand op. Is niet een internationale aanpak nodig? Ook, zei Wim van Opbergen, die zich bereid toonde tot aan de Europese Commissie te gaan.

Anjo Roorda, Biodiversiteitsteam Goirle-Riel

*Saxifraga. Gras (pijpestrootje)
verdringt, geholpen door stikstof,
struikheide en dopheide*

Stichting Biodiversiteit Goirle –Riel streeft de navolgende doelstellingen na:

1. actief buiten aan de slag te gaan met onderhoud van het landschap en het herstellen van het leefgebieden van dieren die in onze omgeving thuis horen;
2. educatie en voorlichting: inwoners van Goirle, jong en oud, gaan we betrekken bij onze natuurlijke leefomgeving en we vergroten hun kennis over de natuur. Hiermee hopen we dat onze inwoners mogelijkheden aangrijpen om zelf wat te doen aan het behoud en ontwikkelen van natuurwaarden.
3. Advies en beleid: we beïnvloeden de beleidsvorming en planvorming van de gemeentelijke overheid, projectontwikkelaars, woningstichting en particuliere initiatiefnemers, wanneer dit vanuit het oogpunt van natuurwaarden van belang is. Dit doen we door hen gevraagd en ongevraagd advies te verstrekken. Particulieren en bedrijven zullen we in principe alleen op verzoek adviseren.
4. Kennis en onderzoek: we vergaren, behouden, delen en ontwikkelen kennis van de natuur in het algemeen en van de natuur in de gemeente Goirle in het bijzonder. Deze informatie communiceren we zoveel mogelijk naar de bevolking.

U kunt bovenstaande doelen mee helpen te verwezenlijken door als donateur de stichting te steunen. Een donateurschap kost minimaal €10,- per jaar. Aanmelden als donateur kan telefonisch of schriftelijk bij het secretariaat.

Stichting Biodiversiteit Goirle–Riel

voorzitter: Anjo Roorda

secretaris: Jan Hes

penningmeester: Harrie Vissers

bestuurslid: Rob van Dijk, Hans van der Schoot, Victor Retel Helmrich

secretariaat: tel. 06-24529826

website: www.biodiversiteitgoirle.nl

E-mail : contact@biodiversiteitgoirle.nl

Bankrekening NL91 TRIO 0254 7289 36, ten name van Stichting Biodiversiteit Goirle

Kijk ook eens

Colofon.

De Salamander is een nieuwsbrief uitgegeven door Stichting Biodiversiteit Goirle – Riel.

De Salamander verschijnt 4 maal per jaar.

Redactie: Nel van Aggelen en Bart Kobes

Email nieuwsbrief : nieuwsbriefbteam@outlook.com

Voor het afmelden voor deze nieuwsbrief [klickt u hier](#)